

Rede, uitgesproken door de Secretaris Generaal van het Ministerie van Landbouw en Visserij, dr. J.H. Patijn, bij gelegenheid van de herdenking van het 25 jarig bestaan van het Instituut voor Bewaring en Verwerking van Tuinbouwprodukten - I.B.V.T. - te Wageningen op 12 juni 1961.

Aan de oprichting van het I.B.V.T., nu een kwart eeuw geleden, heeft de gedachte ten grondslag gelegen diensten te bewijzen aan telers van tuinbouwprodukten, handel en industrie, en hierbij tevens aandacht te geven aan de belangen van de consument.

Deze gedachte, destijds vermoedelijk bij het revolutionaire af, is een gezonde gebleken en het past een woord van hulde uit te spreken aan het adres van hen, die dit goede inzicht hebben gehad en in eerste aanleg hieraan vorm hebben weten te geven. Buiten twijfel verheugt het allen hier aanwezig, dat het althans één hunner, U heer van de Plassche, is gegund deze 25-jarige herdenking bij te wonen: wij zijn blij U hier te mogen ontmoeten; wij zijn blij dat wij Uw rede mochten aanhoren.

Hoezeer het voor U allen een teleurstelling zal zijn dat de Minister van Landbouw en Visserij verhinderd was deze dag in Uw midden door te brengen en hier het woord te voeren - voor mij is het niet alleen een eervolle maar ook een bijzonder plezierige opdracht Z. E. hier te vertegenwoordigen en namens hem enkele woorden te spreken.

Met verscheidene andere instituten voor wetenschappelijk onderzoek heeft het I.B.V.T. gemeen dat het een gelukkig ontmoetingspunt is tussen wetenschap en praktijk. Hier stelt de wetenschap zich ten dienste van hen, die werkzaam zijn in een bepaalde sector van het gemeenschappelijk leven. Het I.B.V.T. is geen apparaat waarmee een Minister van Landbouw beleid voert. Hij ziet met het welwillende oog van een oom (en bovendien met het welwillende gebaar van een suikeroom) toe, zonder zich rechtstreeks met de gang van zaken te bemoeien, omdat hij, vertegenwoordigende de centrale Overheid, zich op het standpunt stelt dat deze gang van zaken primair dient te worden bepaald door de interesse welke het bedrijfsleven voor het instituut opbrengt. Het bestuur, waarin representanten van het bedrijfsleven zitting hebben, stelt het werkprogramma vast en, waar nodig, treedt de Nationale Raad van TNO/landbouw coördinerend op t.a.v. andere instituten. Het bedrijfsleven inspireert dus a.h.w. het onderzoeksprogram en het ligt - zo menen wij - dan ook op de weg van het bedrijfsleven de activiteiten van het instituut te stimuleren door financieel te participeren in hetgeen hier - te zijnen behoeve! - wordt verricht.

Naar ik, als betrekkelijke buitenstaander, heb begrepen is wat betreft het gebruik maken dóór het bedrijfsleven van de mogelijkheden welke het I.B.V.T. biedt, het ideale optimum nog niet bereikt. Bepaalde problemen zijn nog niet geëntameerd of nog niet volledig tot ontplooiing gekomen. Ik denk hierbij aan vraagstukken op het gebied der verpakking, ook de vervaardiging van emballage, der verwerkingsmachines, sortering, het transport, het internationale vervoer van tuinbouwprodukten over de weg, per rail en te water, koelwagens, en ik denk aan de nooit uitgeputte kwaliteitsvraagstukken.

In genen dele bedoel ik met deze opmerking, met deze zinspeling op wat, naast het vele wat hier gebeurt, óók nog de aandacht waard zou zijn, bepaalde personen of bepaalde groepen in gebreke te stellen. Met een ontwikkelingsproces is nu eenmaal tijd gemoeid en dit geldt onverminderd voor het benutten, het leren benutten van een onderzoeksinstituut. Het laat zich niet forceren; hoogstens kan er een beetje aan gestuurd en gestuwd worden - en liefst een beetje energiek; maar het kan allemaal niet tegelijk. Er zijn grenzen aan de verwerkingscapaciteit en de geesten moeten rijp worden. Dit laatste proces is duidelijk aan de gang. Voorheen werden wetenschappelijke onderzoekers maar al te vaak beschouwd als pottenkijkers, die de kennis, vergaard bij de één, overbrieffden aan de ander: de concurrent. Dit mogen we vandaag gerust een overwonnen kortzichtigheid noemen; zo eng wordt het voor zich houden van kennis en ervaring gelukkig niet meer genomen. Het floreren van de Landbouw-

